

601.

Dy-by mně tak by - lo, jak mně bý - vá - va - lo, dyž mně to slu - né - čko ja - sně svi -
 tí - va - lo, dyž mně to slu - né - čko ja - sně svi - tí - va - lo.

Dyby mně tak bylo,
 jak mně bývávalo,
 dyž mně to slunéčko
 jasně svítivalo.

Svítilo mně slunko,
 bylo naprotivá,
 už se to slunéčko
 za hory ubírá.

Svítilo mně děvče
 jak to krásné slunce,
 ale už nesvítí,
 odešlo za kopce.

602. *Jiné čtení*

a)

Dyby mně tak svítíl,
 jak mně svítivával,
 dyž pěkný měsíček
 naproti bývával.

Svítil mně měsíček
 z hory javorové,
 ale se zatemnil
 v síni šohajové.

Svítil mi měsíček,
 hezký šohajíček,
 ale už nesvítí,
 zašel za kopeček.

603. b)

Milo je mně, milo,
 hore dolů jíti,
 dyž ze třech okének
 jasně slunce svítí.

Z jednoho slunéčko,
 z druhého měsíček
 a z toho třetího
 švárný šohajíček.

604. c)

Debe mně tak belo
 jak, senečko, tobě,
 kade bech chodila,
 zpívala bech sobě.

Zpívám sobě, zpívám,
 veselo mně není,
 dež já tade nemám
 svýho potěšení.

Potěšení nemám,
 potěš mě Pan Bůh sám,
 potěš mě, slavičku,
 v zeleném hájíčku.

Od Rousínova

605. d)

Už mi tak nebude,
 jak mi bývávalo,
 dyž mi modré kvítí
 v zahradě kvítalo.

Nebylo to kvítí,
 bylo to hřebíček,
 už mě zanechává
 můj milý syneček.

606. e)

Už mi tak nebude,
 jak mně bývávalo,
 dyž mně to slunéčko
 jasně svítivalo.

Svítilo mně slunce
 v malónké chalópce,
 už mně svítit nechce,
 nech svítí komu chce.

Zarůstá, zarůstá
 drobnó jetelinó,
 že sem se podíval
 na děvečku jinó.

Už mně tak nebude,
 jak mně bylo kdysi,
 dyž mě nosivával
 můj koníček lysý.

Svítivával mi tam
 přejasný měsíček,
 včilé mi zarůstá
 k mé milé chodníček.